

## Bohoslužby 02.08.2020

Piesne: 167 321 349 506 Suma ev.: Iz 53,4-8

### L.: Mt 26,36-46 Modlitba v Getsemanskej záhrade

<sup>36</sup> Vtedy Ježiš prišiel s nimi na miesto zvané Getsemani a povedal učeníkom: „Sadnite si, kým odídem tamto a pomodlím sa.“ <sup>37</sup> Vzal so sebou Petra i dvoch Zebedejových synov a začal pociťovať zármutok a úzkosť. <sup>38</sup> Vtedy im povedal: „Veľmi smutná je moja duša, až na smrť. Zostaňte tu a bdejte so mnou.“ <sup>39</sup> Trochu poodišiel, padol na tvár a modlil sa: „Otče môj, ak je to možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ <sup>40</sup> Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. Povedal teda Petrovi: „To ste nemohli ani hodinu so mnou bdieť?“ <sup>41</sup> Bdejte a modlite sa, aby ste neupadli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ <sup>42</sup> Odišiel druhý raz a modlil sa: „Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa!“ <sup>43</sup> Keď sa vrátil, zasa ich našiel spať, lebo sa im oči zatvárali. <sup>44</sup> A tak ich nechal, znova odišiel a tretí raz sa modlil tými istými slovami. <sup>45</sup> Potom sa vrátil k učeníkom a povedal im: „Teraz už spíte a odpočívajte! Hľa, priblížila sa hodina a Syn človeka je vydaný do rúk hriešnikov.“ <sup>46</sup> Vstaňte, poďme! Hľa, priblížil sa môj zradca.“

### *Modlime sa:*

Prichádzame k Tebe Pane Ježišu, ako Tvoji tu a teraz žijúci učenici - aspoň chceli by sme tak žiť a vyznávať svoju vieru slovom i životom. Ďakujeme preto za možnosť stretnutia sa s Tebou v obecenstve nášho zboru a očakávame na Tvoje slovo. Prosíme, uč, vychovávaj, napomínaj nás, daj nám vnímavé srdce a myseľ, aby sme boli úprimní a hľadali Tvoju vôľu a vedenie. Veď ak by sme boli len na seba odkázaní, tak je nám beda, stratíme sa v labyrinte tohoto sveta.

Vieme však a ďakujeme, že sa k nám i dnes chceš prihovoriť, že nám dávaš svojho Ducha svätého, aby sme mohli porozumieť a prijať Tvoje slovo ako osobnú zvesť, ktorou nás chceš formovať. Ďakujeme, že sme tak vzácní v Tvojich očiach, že si neváhal zaplatiť za nás tú najvyššiu cenu. Kiežby sme na to nikdy nezabudli! Kiežby sme vedeli svoju lásku a vďaku prejavovať práve oddanosťou Tebe, aby si nás mohol používať ako svoje nástroje pri šírení Tvojho kráľovstva! Pokorným srdcom Ťa o to prosíme, vypočuj nás pre svoje meno. *Amen*

**Kázeň: Mt 26,39** „Otče môj, ak je to možné, nech ma minie tento kalich.

*No nie ako ja chcem, ale ako ty.“*

### *Milí Bratia a milé Sestry!*

Pred niekoľkými týždňami sme v kázni hovorili o Zebedeovcoch, o Jakubovi a Jánovi, ktorí si chceli zabezpečiť protekčné miesto v Ježišovom nastávajúcom kráľovstve. Totiž aj oni, podobne ako ľudia bežne, mali takú predstavu a očakávali, že Jeho cesta do Jeruzalema vedie na trón, aby vyhnal Rimanov, následne prevzal moc a nastolil svoju vládu. Ich túžba po vyvýšení, v tieni nastávajúcej smrti Pána Ježiša, bola o to smutnejšia, že už vôbec to, že mohli byť Jeho učeníkmi a mohli nasledovať Ho, bola pocta, výsada. O to viacej fakt, že

bratia Jakub a Ján tvorili s Petrom trojicu, taký užší kruh učeníkov, s ktorým toho pri svojom Majstrovi prežili ešte viacej. Nevedeli si to vážiť. Im to nestačilo.

Avšak cesta Ježiša Krista do Jeruzalema vedie nie na trón, ale na kríž. Nie do slávy, ale do poníženia a potupy. A On sa na túto cestu v duchu a na modlitbách veľmi odovzdane pripravuje. Počas toho sa týmto učeníkom dostane ďalšej príležitosti, keď sú iba oni traja okolo Pána.

Po poslednej spoločnej sviatočnej večeri vyšli spolu do záhrady Getsemane. Pán sa doposiaľ plne venoval svojim učeníkom: hostil ich ako to robí v rodine jej hlava; ustanovil svätú večeru Pánovu, varoval a napomínal svojich, povedal im na rozlúčku všetko dôležité. Teraz sa už musí sústrediť na seba. Pretože sa nedá byť pripravený bez prípravy. A v tejto príprave potrebuje byť na modlitbách sám pred svojim nebeským Otcom.

Každý vnútorný duchovný zápas sa vedie na modlitbách, tam sa odohrávajú najväčšie bitky, to je najdôležitejšie bitevné pole. A Pán Ježiš, ako človek tak isto potreboval stálosť, posilnenie a tú vnútornú istotu, s ktorou vie všetko prijať tak, ako to má podľa Božej vôle byť.

Spomenutí traja učeníci dostanú výnimočnú možnosť: mať podiel na Ježišovom zápase. A to tak, že sú prítomní, sú svedkami Jeho modlitebného zápasu svojou bdelou prítomnosťou. Ani modliť sa s Ním „nemuseli“, len mali a mohli byť prítomní. Oni by to mohli prežívať aj ako podporné pozadie, ako prejav akejsi solidarity. A učeníci, ktorí v ctižiadosti tak túžili po vyvyšovaní, tu plne zlyhali. Aké je to smutné... Nemali žiadne predpoklady k tomu, aby sa osvedčili. Nevedeli obstať a bdiť. Zebedeovci nezískali osvedčenie o spôsobilosti na výnimočné miesto vedľa Pána.

Je celkom nezvyčajné, že Ježiš prosí o niečo svojich učeníkov. Tu to urobil. Avšak, keď sa dobre zamyslíme nad biblickým textom, tak je z neho jednoznačné, že to nie On potreboval túto prítomnosť či solidaritu, to nie On chcel, aby Ho v modlitbe podporovali, však išiel od nich ďalej a sám viedol tento zápas. Skôr sa zdá byť jednoznačné, že to chcel kvôli nim.

Kvôli svojim učeníkom, ktorí videli Jeho slávu a premenu na vrchu, aby Ho teraz videli aj ako človeka v úzkostiach a aby mali účasť na tomto Jeho zápase ako svedkovia. A tiež, aby im bol príkladom. Však aj ich čakajú rôzne „zármutky a úzkosti“, aj oni potrebujú viesť zápas o pokoru a poslušnosť keď majú prijať svoj „kalich“. Keď sa po modlitbe vrátil a vždy ich našiel odovzdaných únave a spánku, aj táto výzva **ich chce na to pripraviť: „Bdejte a modlite sa, aby ste neupadli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé“.**

**Bratia a Sestry**, môžeme konštatovať, že toľko o učeníkoch, toľko o túžbe smerovať hore, vyššie... človek dokáže byť len nespôsobilý úlohe, ktorú by mal plniť. A preto je na mieste výzva o bdení pre učeníkov všetkých čias, aj pre nás.

A preto má väčší význam sústrediť sa na Ježiša Krista, lebo kým Jeho učeníci sú príkladom ľudského zlyhania, On je nám všetkým a za každých okolností príkladom toho, ako viesť víťazne duchovný zápas: ako sa vyrovnávať s tým, čomu by sa človek bytostne chcel vyhnúť; ako prijať kalich utrpenia a ako v tom všetkom sa stotožniť v slobodnej oddanosti s Božou vôľou. Pre toto všetko je nám krásnym príkladom Pán Ježiš. Jeho zápas a vrúcna modlitba. Venujme teraz tomu našu pozornosť.

Úzkosť, ktorú prežíva Pán Ježiš Kristus, nie je z toho, že by sa bál o seba, že by sa bál utrpenia a bolesti. On vie, že to, čo ho čaká, nie sú len muky a fyzická bolesť, ale omnoho viacej: má trpieť pod Božím súdom kvôli hriechu. Znášať spravodlivý rozsudok smrti každého hriešneho človeka. Musí vziať na seba, ako Baránok Boží, ťarchu hriechu celého sveta - s tým aj Boží hnev a kliatbu. A v tomto svojom spasiteľskom poslaní chce pevne zotrvať.

Ako sa Pán Ježiš modlí? Ako a za čo prosí? S úprimnou dôverou vylieva svoje srdce pred svojím Otcom. „*Otče môj, ak je to možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty*“. A po druhýkrát: „*Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa!*“

Z oslovenia znie plná dôvera aj teraz. „Otče môj“. A nezačne vyjednávať, dohadovať sa, i keď úprimne sa prizná, že by bol radšej, keby ho tento kalich - čiže utrpenie - minul. Neprosí však o to, aby ho tento kalich minul, ale o to, „*ak je to možné*“. Je v tom totiž veľký rozdiel, či prosíme o to, aby sa nám splnilo naše pranie, alebo o to, *ak je to možné* - teda pri prosbe dávame voľnú ruku Pánovi, aby s nami naložil ako On chce.

A že Pán Ježiš je otvorený prijať Božiu vôľu, ktorá by bola odlišná od tej, ktorú by si On prial, to vyslovuje v druhej prosbe: *ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa!* Tu už bez spomínania inej alternatívy kladie dôraz na prosbu o silu a poslušnosť prijať túto vôľu.

**Bratia a Sestry**, Pán Ježiš nám dáva príklad, ako sa vyrovnávať s Božou vôľou a ako ju prijať. On nás nielen učil modliť sa *Bud' vôľa Tvoja*, ale sám sa tak modlil a o tento vnútorný súhlas a súlad s Otcovou vôľou viedol tento duchovný zápas pred smrťou.

Totíž síce sú tu napísané dve vety, avšak On sa modlil hodinu a potom ďalšie možno dve. Nie preto tak dlho, aby sa silou mocou dopracoval k splneniu svojej prosby - ako my často zmyšľáme, že dlho a vytrvalo budeme o niečo prosiť, aby sa nám to splnilo. O tomto zmyšľaní hovorí v kázni na hore, že tak sa modlia pohania. Jeho modlitba je časovo dlhá preto, lebo potrebuje sa plne odovzdať Božej vôli: Veď On nezápasí so svojím nebeským Otcom, ale so sebou samým, so svojou ľudskou povahou, ktorej nie je prirodzené vzdať sa vlastnej vôle a podriaďiť sa. Aby sa mohol plne stotožniť s Jeho vôľou.

Potom sme čítali už len toľko, že „*tretí raz sa modlil tými istými slovami*“. To bola podstata Jeho modlitby. Modlitebný boj sa skončil. Lebo modlitba ako zbraň, nie je na to, aby sme s ňou získali čo chceme, ale aby sme vedeli pred Ním vyliat svoje srdcia tak, že dostaneme odpoveď. Tou odpoveďou pre Ježiša bola tá úplná istota, že kľudne a s presvedčením o svojom poslaní dokázal ísť naproti svojmu zradcovi a tým, ktorí Ho prišli zatknúť. Modlitebný zápas skončil a On je pripravený.

Pre nás je ťažké, že pri tejto poslušnosti nám ide v podstate o život, o pozíciu, o hmotné zabezpečenie a podobne. Chceme o to zápasiť, alebo chceme všetko odovzdať do Jeho rúk. Jediný, kto sa dokonale podriadil vôli Otcovej, bol Ježiš. Jeho poslušnosť Ho viedla až na Golgotu. Ďakujme Mu za to...

*Milí Bratia a milé Sestry*, otázkou je, či sa odvážime porovnať svoj modlitebný život s Ježišovým? Veru sme od Neho veľmi ďaleko... a preto sa od Neho môžeme veľa učiť. Ale aspoň sa spýtajme seba, či vidíme ten rozdiel, či vidíme, ako mylne sa niekedy zachováme a zle chápeme zmysel a účel modlitby; či vidíme to falošné zmýšľanie, ktorému ľahko prepadne? A vôbec, ako sa zvykneme modliť?

S hlbokou pokorou a hanbou sa rozhodnime tento Ježišov príklad brať vážne. Aby sme vedeli zápasiť za ochotu stotožniť sa s Božou vôľou, a nielen odriekať „*Bud' vôľa Tvoja*“, bez toho, že by sme túto vôľu chceli poznať, prijať a podľa nej sa zachovať. *Amen*

#### ***Modlime sa:***

Otče nebeský, ďakujeme za slovo a za príklad Pána Ježiša, ktorým nám objasnil, ako sa máme správne modliť, ako by sme mali podrobiť vlastnú vôľu Tebe. Priznávame, že často je náš modlitebný zápas o niečom úplne inom. Lebo by sme chceli dosiahnuť, aby sa nám splnili naše želania, aby si sa Ty priklonil k našej vôli. A často nám ide o zosúladenie našej vôle s Tvojou. Sme nestáli, nevytrvalí na modlitbách. Preto je oprávnené napomenutie: ***Bdejte a modlite sa, aby ste neupadli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.***

**Ďakujeme, že nás poznáš a napriek tomu, že sme takí, sa k nám priznávaš. Prosíme teda, aj keď máme ťažké dni a obdobia, možno plné pokušenia a strasti, buď s nami a podrž nás, ak by sme klesali. Daj nám duchovnú bdelosť, aby sme mohli znášať úzkosti v istote, že Tvoja vôľa je pre nás dobrá a vieš nás posilniť, aby sme prijali a znášali svoj údel. Uč nás správne sa modliť.**

**Predkladáme Ti i dnes tých najviac zraniteľných: nemocných, trpiacich, postrádajúcich základné telesné a duchovné potreby, smútiacich a trúchliacich, ako aj tých, ktorí sú pred ťažkým rozhodovaním alebo skúškami. Daj usmernenie, stíš bolesť, posilňuj nádej, obnov silu... ukáž sa mocným v živote každého, kto s Tebou úprimne počíta ako so zdrojom svojej sily, budúcnosti a pokoja. Vypočuj nás pre lásku Ježiša Krista. *Amen***